

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Pauperis oratio quàm potens?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

TvVM; quid non possit ferium? Cùm ergo absit à paupertate tara MEVM, quàm TvVM, abest etiam hæc causa litium ac contro- uersiarum, quarum locum pax aurea occupat. Quam, cùm poscimus omnes, cur non poscimus, vel saltem patienter ferimus paupertatem?

Eadem etiam sobrietatem ac temperantiam promouet, atq; quæ ex ea nascitur castitatem. Quemadmodum enim nummati habent, vnde cellas, ac culinas, atque inde ventrem impleant; ita pauperibus deest copia vini, quia deest copia nummi; neque ciborum lautias mensis inferunt, apud quos caput cœnæ est olus, etiam cùm festiuè epulantur. Quare si non virtute, saltem neces- sitate frugalis est mensa egenorum. Corpus autem, quod non sa- ginatur, minùs vtiq; luxuriat. *Abstinentia ciborum, contra hoc vitium fortissima est*, ait S. Gregorius, *Si enim ignis libido est, subtra- his igni materiam, cùm cibos subtrahis; & vinum presertim in quo, vt est apud Apostolum, luxuria est.* Et D. Ambrosius: *Pascitur libido conuiujs, nutritur delicijs, vino accenditur, ebrietate flammatur.* Quòd si igitur temperantia est anime affectio, cœercens, & cohibens appetitum abys rebus, qua turpiter apperuntur, vt S. Augustinus eam virtutem definit, & si adeò delectationem corporis, in vsu cibi & potus in- honestarumque voluptatum moderatur; profectò hanc virtutem egregiè fulcit paupertas. Quare Religiosi vnà & paupertatem vo- uent, & castitatem. *Vis esse perfecta*, scribit ad Hedibiam S. Hieronymus, *& in primo stare fastigio dignitatis? fac, quod fecerunt Apo- stoli: vende omnia qua habes, & da pauperibus, & sequere Saluatorem, vt nudam solamq; crucem nuda sequaris & sola.* Facile enim est, co- gitare, superato amore diuitiarum, Apostolos & matrimonijs ca- rere voluisse. Nam si vxores habere voluissent, solliciti esse debu- issent de modis, quibus familia alenda fuisset. Siquidem, *qui cum vxore est, sollicitus est qua sunt mundi, quomodo placeat vxori, & di- uisus est.* In quæ verba D. Anselmus ita scribit: *Sollicitus est, qua sunt mundi, &c. id est, studet multiplicare diuitias variamq; supellectilem, vt habeat, vnde pascat vxorem, & filios.*

Nihil de obedientia dicam, cùm constet, diuites imperia magis affectare, quàm obsequia; & mandare malle, quàm obse- cundare: pauperes autem vt ad seruiendum promptos, ita & para- tos ad

IX.

S. Gregor.
in lib. 1. Reg.
lib. 5. c. 14.
S. Ambros.
lib. de pœnit.
1. cap. 14.
S. Augustin.
lib. 7. de lib.
arb. c. 13.
S. Thom. 2.
2. q. 141. &
Aristot. 3.
Ethic. c. 10.
S. Hieron.
ep. 150.

1. Cor. c. 7.
33.

X.

tos ad obediendum. Quòd si autem inopum est, se se libenter submittere iugo potentiorum, atque illis parere, quàn tò maiore reuerentia se Deo subiicient atque ab illo opem petent? Quòd si oratio humiliantis se penetrat nubes, & tantò altiùs ascendit, quàn tò se orans profundius demittit; nemo profectò humilior esse solet, quàm pauper, ad quem se Deus ipso inclinât, de quo Dauid ait:

Eccli. 35. 21. *Ratio humiliantis se penetrat nubes, & tantò altiùs ascendit, quàn tò se orans profundius demittit; nemo profectò humilior esse solet, quàm pauper, ad quem se Deus ipso inclinât, de quo Dauid ait:*

Psal. 107. 18. *Respexit in orationem humilium, & non spreuit precem eorum. Qui sunt isti humiles? illi qui alibi pauperes vocantur, ita enim dicitur:*

Psal. 9. 30. *Oculi eius in pauperem respiciunt. Quid ergo? an diuitum orationes non admittit Deus? Respondet Chrysologus: Deus suscipit pauperes, sed diuites non repellit; habentes suscipit, & ad se attrahit non habentes.* Nimirum sanè diuites non repellit, si ipsi venire, & pulsare non negligant, si institerint, vt admittantur, non excludentur, liminibus; sed pauperes attrahuntur, quia quasi velint nolint adducuntur. quo pacto? per orationem qua ad Deum ascenditur, & mens in Deum eleuatur. Magnum tamen est inter pauperis, & diuitis orationem discrimen. Orat diues, quem grauant opes: mille curis distrahitur, mille perturbationibus retrahitur: oratio talis ascendit, sed tam languens immo frigida, vt loco beneficij haberi debeat, si non repellatur, & dicatur: *nescio vos.* Orat & pauper, sed quia nudus est, & sæculi impedimentis liber, immo à calamitatibus etiam impellitur, ideò oratio eius expeditius, sine onere, ardentius cum calamitate ad cælum euolat, & velut in funiculis Adam attrahitur. Agite igitur, siue sponte, siue per vim pauperes, hoc vobis nunc superest, vos, oratio, & affectus vester ad Deum tantò potentius attrahitur, quàn tò pauciores habet impediētes. Nihil ergo vobis deesse dicite: omnia potest, cuius oratio accessum habet ad omnipotentem. Hæc solem stitit in medio cælo, immo etiam ad decem horas retroegit. Talia qui potest, cur queratur, sibi bouem abactum? aut ademptum peculium? Quamquam omnino, qui queritur, talia non potest. Voluntarij enim pauperis oratio ad Deum attrahitur, qualis fuit D. Dominicus, qui auditus est dicere, nihil se vniquam à Deo precibus contēdisse, quod non impetrârit.

XI. Ecce quàm potens sit pauper Dominicus? Nihil simile audeat dicere vel potentissimus Imperator. Quare & spes, & fiducia in diuinam